

Bohoslužba na deň matiek, 12. máj 2024

Najväčšia láska

Piesne: 587,1 587,2-4 549 565

Suma ev.: „Vtedy k nemu prinášali deti, aby na ne kládol ruky a modlil sa. Učeníci im však dohovárali. No Ježiš povedal: „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.“ Potom na ne kládol ruky a odišiel odtiaľ.“ (Mt 19,13-15)

Mt 15,21-28

²¹ Ježiš odtiaľ vyšiel a utiahol sa do okolia Týru a Sidonu. ²² Tu vyšla istá kanaánska žena z toho kraja a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Moja dcéra je hrozne posadnutá démonom.“ ²³ On jej však neodpovedal ani slovo. Jeho učeníci prišli a prosili ho: „Zbav sa jej, lebo kričí za nami.“ ²⁴ Odpovedal im: „Som poslaný iba k ovciam, ktoré sa stratili z domu Izraela.“ ²⁵ No ona prišla, klaňala sa mu a hovorila: „Pane, pomôž mi!“ ²⁶ On jej však povedal: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ ²⁷ No ona povedala: „Áno, Pane, veď aj šteňatá sa živia omrvinkami, ktoré padajú zo stola ich pánov.“ ²⁸ Vtedy jej Ježiš povedal: „Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako si želáš!“ A v tú hodinu jej dcéra ozdravela.

Modlime sa:

Nebeský Otče, chválime Ťa za to, že si nás tu dnes zhromaždil v Tvojom chráme, aby si nás obdaril svojou prítomnosťou a zvesťou Tvojho slova. Ďakujeme za všetky prejavy Tvojej starostlivosti o nás: za život, domov, za našich milých, za mier a hojnosť ktorú máme, oproti mnohým, čo trpia a sú v núdzi.

Zahanbene prosíme, odpusť, že sa toľkokrát sťažujeme a nevieme si vážiť Tvoje dary, až keď o ne prídeme. Odpusť, že toľko si krivdíme a spôsobujeme i svojim blízkym bolesť. Odpusť našu sebeckosť a žiadostivosť.

Ďakujeme, že nás chceš i dnes povzbudiť k poslušnému, Tebe milému životu. Daj nám vnímavého ducha, otvorené srdce, aby nám bolo Tvoje slovo usmernením a zdrojom sily. Kiež by si mal z nás radosť a mohol by si nás požehnať! Prosíme, pre lásku Ježiša Krista, zmiluj sa nad nami. *Amen*

*„Či môže zabudnúť žena na svoje nemluvňa a nezľutovať sa nad synom svojho lona?
Keby aj na neho zabudla, ja na teba nezabudnem“.* Iz 49,15

Milí Bratia a milé Sestry!

Iste sa zhodneme na tom, že dobré je dostať darček. Nie je ale ľahostajné, od koho. Totiž niektorému sa nevieme tešiť práve preto, že nemáme v obľube toho, kto nám ho dáva. Inokedy aj veľmi jednoduchý dar môže byť pre nás veľmi vzácny,

pretože sme ho dostali od pre nás dôležitého a milého človeka. A z toho vyplýva, že podstatnejší je darca, ako samotný dar, ak je to prejav jeho lásky a máme ho v láske.

Medzi Božími darmi, ktorými nás obohacuje, sú na významnom mieste ľudia, s ktorými je náš život spojený. Medzi týmito ľuďmi zaujímajú výnimočné miesto naše matky. Dnes ďakujeme za ne. S láskou a vďakou spomíname na tie, ktoré už nie sú medzi nami a tiež chceme ďakovať a prejavíť lásku a úctu tým, ktoré sú súčasťou nášho života. Dobré je, keď naša vďaka za ne smeruje k Pánovi, pretože On nám ich daroval. K tomu má nás viesť aj počutý základný verš, ku ktorému sa neskôr vrátíme.

V Písme svätom je niekoľko pekných príkladov materskej lásky, tak v Starej ako i v Novej zmluve. Počutý príbeh je jeden z nich. Je o to cennejší, že pochádza z pohanského prostredia, kde v ľudských vzťahoch prevládali iné pravidlá. Ale hľa, materská láska, ktorej záleží na jej dieťati, je všade obetavá, pozorná. Pre svoje dieťa je ochotná – ako sa hovorí – aj hory prenášať.

Dcéra kanaánskej ženy je chorá. Jej stav je tak vážny, že z ľudských síl jej pomôcť nedokážu. Choroba ju ničí, obe sú proti tejto nemoci bezvládne. Matka to však nevzdáva, zrejme sa pokúša o všetko, čo je v jej silách, ale v tej dobe ešte nemala veľmi z čoho si vybrať. Nejako sa dozvie, že Pán Ježiš sa nachádza v jej okolí.

Totíž Pán sa zdržuje v pohanskom prostredí, v okolí Týru a Sidonu. Ta sa utiahol aj so svojimi učeníkmi. Ide im o vlastný klud, veď aj oni potrebujú si odpočinúť, načerpať silu. Tu však na nich kričí miestna žena: *„Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Moja dcéra je hrozne posadnutá démonom.“*

Dozvedáme sa teda, že dcéra tejto ženy má nejakú duševnú chorobu. Nevieme, v čom a ako sa táto nemoc prejavovala, iba že jej to spôsobovalo veľké trápenie a bezmocnosť. Je posadnutá démonom, teda pod vplyvom moci, ktorá ju týra a nepustí. Je to stav a istá forma závislosti, zviazanosti, z ktorej sa človek sám vyslobodíť nedokáže. To chce toho mocnejšieho, koho i démon poslúchne.

V tejto prosbe ale kanaánka vyznáva aj svoju pevnú vieru. Ako cudzinka, ktorá počula o Pánových skutkoch, dospela k poznaniu, že Ježiš je viac než človek. Oslovuje Ho: *„Pane, Syn Dávidov!“* To je mesiášsky titul. Kto jej to povedal? Kto ju to naučil? Z ľudí určite nikto, však nebolo to Ježišovo oficiálne oslovenie. Ale je to prejav jej viery, ktorou rozpoznala z toho, čo o Ňom počula, že Ježiš je Mesiáš.

Milí Bratia a milé Sestry! Vo všeobecnosti je pre náš zrak tajomstvom, ako sa rodí viera, ale sa zrodí. Tu možno práve aj pomocou a prostredníctvom tej veľkej biedy, ktorú kanaánka prežíva, ktorá ju ženie k Ježišovi. Totíž často práve **núdz a či bieda sú tým prostriedkom**, ktoré nás tlačia hľadať pomoc u Neho. Táto matka sa poníži a volá – prosí nie pre seba, ale pre svoje dieťa. Aj o materskej láske platí, že *„nehľadá svoj prospech, nerozčuluje sa, nepočíta krivdy;... všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa a všetko vydrží.“*

„On jej však neodpovedal nič“. Zvláštne. My by sme usúdili, že takáto láska – dokonca u pohanskej matky – si zaslúži úctu a vypočutie. Avšak Ježiš mlčí a Jeho

učenici si to za daných okolností tak nemyslia. Je to smutné. Im teraz **ide o vlastné pohodlie** a nemajú súcit; chýba im aj tá základná empatia. Kanaánka narušila ich klud – chcú **sa jej čím skôr zbaviť**. Preto prosia Ježiša: „*Zbav sa jej, lebo kričí za nami.*“

Pán Ježiš však mlčí nie pre ľahostajnosť, ale pre **preverenie jej viery**. Túto skúšku nepotrebuje On, ale táto zúfalá matka, aby sa ukázala jej viera a dôvera v Pána – aby to vonkoncom posilnilo ju samotnú. Ježiš svojim učeníkom odpovie: „*Som poslaný iba k ovciam, ktoré sa stratili z domu Izraela.*“ Čiže netreba Ho poučať o Jeho poslaní. No ženu toto mlčanie neodradí. Je celkom odhodlaná. „*Prišla, klaňala sa mu a hovorila: „Pane, pomôž mi!“*“

Nám je Ježišova odpoveď zarážajúca, ale kanaánka je **skutočne pokorná** a vie, že nemá právo ničoho sa dožadovať u Ježiša. Nakoľko je pokorná, preto sa neurazí, ale využije Jeho odpoveď k tomu, aby ohlásila svoj **nárok na omrvinky** – jej aj to stačí. Vtedy jej Ježiš povedal: „*Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako si želaš!*“ A v tú hodinu jej dcéra ozdravela.

Ten, kto verí, sa nesklame! Aké dobré je mať **veriacu matku**. Takú, ktorá sa nenechá odradiť, ktorá vie odhodlane **vytrvať na modlitbách** v záujme svojho dieťaťa. Matku, ktorá hľadá a o riešenie prosí Ježiša, lekára najvyššieho. A robí to s pokorou, nie vystatovaním či dožadovaním sa, ale **vo vedomí svojej nehodnosti**. Veď neprosí za niečo, čo jej patrí, ale za milosť. Tým bude príkladom aj pre nás, ako pristupovať k Pánovi, ako sa modliť, ako zápasíť. Je to úžasný príklad. Sám Pán Ježiš uznáva: „*Veľká je tvoja viera*“. Nie mnohým povedal niečo také.

Milí Bratia a milé Sestry, tu by sme sa mali zastaviť. Aby sme udržali správnu mieru, aby sme zostali ako vidiaci vo všetkom dobrom a hodnotnom v našich matkách **dar a dielo Pánovo**. Aby sme sa nedostali do pasce vychvaľovania ľudí, ale boli **vdáční za Božie dary**, ktoré nám dáva aj skrze ľudí.

Náš základný verš nám pomáha udržať túto mieru. Totiž pozdvihuje/vyvyšuje Božiu lásku aj nad jedinečnosť materskej lásky. Veď aj materská láska je **len ľudská**, so všetkými svojimi zraniteľnosťami a nedokonalosťami. „*Či môže zabudnúť žena na svoje nemluvňa a nezľutovať sa nad synom svojho lona?*“ – pýta sa Hospodin. Je to rečnícka otázka s jasnou odpoveďou „*nie*“. Žena na svoje nemluvňa nezabudne. Materská láska je starostlivá.

„*Keby aj na neho zabudla*“ – to už pripúšťa **nedostatky** tejto lásky – a vieme, že **sú**, veď aj naša je chabá – preto máme **hľadať na lásku, ktorá je dokonalá**: „*Keby aj na neho zabudla, ja na teba nezabudnem*“. Je to úžasné zaslúbenie, veľká opora do každej životnej situácie. „*Ježiš verný je, Ježiš nesklame*“ ako aj spievame v jednej piesni, deti si ju možno pamätajú.

Z Jeho lásky môžeme žiť. Je tým prameňom, z ktorého môžeme stále čerpať. Láska, ktorá nesklame, podrží, priznáva sa k nám a stojí o nás, napriek tomu, že si to nezaslúžime. Láska, ktorú Pán dokázal na golgotskom kríži. Láska, ktorá je omnoho väčšia a spoľahlivejšia aj od materskej lásky. Totiž uvedomme si, že **materská láska**

nedokáže nikoho spasiť. Ale Ježišova láska áno. Svojou dobrovoľnou smrťou na kríži sa stal v podstate hriešnikom za nás, aby nám získal ospravedlnenie pred nebeským Otcom, a tým spasenie a večný život.

Bratia a Sestry, berme preto vážne, že Pán Ježiš Kristus nás touto láskou hľadá, oslovuje a chce si získať naše srdcia. Aby sme už ako Ním zachránení, vo svojej nedokonalosti predsa mohli konať skutky lásky – aj ako matky a otcovia, či dcéry a synovia, alebo súrodenci, príbuzní, priatelia či blížni. Nech Jeho láska si nás získa tak, že z nej budeme žiť a túto lásku budeme rozdávať, zvestovať a potvrdzovať svojím osobným životným príkladom. *Amen*

Modlime sa:

Drahý Pane Ježišu, Tebe patrí naša vďaka za Tvoje dary, z ktorých si dnes pripomíname matky, staré mamy, krstné mamy, rodičov a všetkých ľudí, ktorými si nás obdaril. Ďakujeme za ich osobný príklad, lásku, modlitby a za puto, ktoré nás s nimi spája. Zachovaj ich vo viere, akú mala aj kanaánka. Kiežby bolo medzi nami čím viacej rodičov, starých rodičov, ktorí prinášajú k Tebe svoje deti, vnúčatá, aj problémy, ktoré s nimi majú. Veď Ty máš moc pomôcť.

Ďakujeme za tú najväčšiu lásku, ktorú si dokázal na kríži. Nech nikdy nezabudneme, že ľudská láska nikoho nespasí, ale Tvoja áno. A práve v tom, aby sme Ťa spoznali a prijali, máš za nástrojov aj našich veriacich rodičov, matky – ktorým si nás zveril.

Dobré je vedieť, že Ty sa nás nechceš zbaviť a že na nás nezabudneš. Kiežby sme ani my nezabúdali na Teba! Hanbíme sa, že často Ťa hľadáme len v biede a núdzi. Uč nás preto ďakovať za nástroje a prostriedky, ktoré nás ženú k Tebe, aby naša duša u Teba spočinula. Zachovaj nás veľkých i malých v Tvojej láske. *Amen*